

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6899/2021
18.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђидић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Миленко Чеперковић, адвокат из ..., ради иселења, предаје у државину и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1287/21 од 20.05.2020. године, у седници одржаној 18.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1287/21 од 20.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1415/19 од 21.12.2020. године, првим ставом изреке, тужбени захтев тужиоца против тужене којим је тражио да суд обавезе тужену да се исели из постојеће мале терасе и собе - кујне са посебним улазом у коју се улази са те терасе и постојећег купатила у које се улази такође са те терасе, које се налазе у приземљу стамбене зграде, а која зграда се налази на кп.бр. .. КО ... у ул. ... бр. .. и да исте испражњене од свих лица и ствари преда у државину тужиоцу и да му дозволи коришћење 1/6 кп.бр. .. КО ..., земљиште под зградом површине 1,66 а, двориште површине 5а и воћњак прве класе површине 10,25 а из листа непокретности број .. КО ..., је повучен. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да тужиоцу на име стицања без основа од користи коју је имала од употребе непокретности тужиоца – мале терасе и собе – кујне са посебним улазом и постојећег купатила у које се улази такође са те терасе у приземљу стамбене зграде, постојеће на кп.бр. .. КО ... у ул. ... бр. .., у периоду од 09.12.2004. године до 27.10.2019. године исплати износ од 970.292,00 динара са законском затезном каматом и то: на износ од 172.998,00 динара почев од 25.10.2009. године и на износ од 797.294,00 динара почев од 17.11.2020. године, па до коначне исплате, као неоснован. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1287/21 од 20.05.2020. године, првим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име стицања без основа од користи коју је имала од употребе непокретности тужиоца – мале терасе и собе – кујне са

посебним улазом и постојећег купатила у које се улази такође са те терасе у приземљу стамбене зграде, постојеће на кп.бр. .. КО ... у ул. ... бр. ..., у периоду од 29.03.2006. године до 27.10.2019. године исплати износ од 175.407,98 динара са законском затезном каматом на износ од 36.191,28 динара почев од 25.10.2009. године до исплате, а на износ од 139.216,70 динара почев од 17.11.2020. године до исплате и одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у коме је предложио да суд донесе пресуду којом ће обавезати тужени да му на име стицања без основа од користи коју је имала од употребе непокретности тужиоца – мале терасе и собе – кујне са посебним улазом и постојећег купатила у које се улази такође са те терасе у приземљу стамбене зграде, постојеће на кп.бр. .. КО ... у ул. ... бр. ..., у периоду од 19.12.2004. године до 27.10.2019. године, преко износа из претходног става изреке ове пресуде исплати износ од још 794.884,02 динара са законском затезном каматом на износ од 136.806,72 динара од 25.10.2009. године, а на износ од 658.077,30 динара почев од 17.11.2020. године до исплате, као неоснован и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 72.461,00 динара. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поводом изјављене жалбе исплати износ од 11.070,54 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), а у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

У конкретном случају тужба ради иселења и стицања без основа поднета је 26.05.2008. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 170.000,00 динара. У поднеску од 23.11.2020. године, тужилац је преиначио тужбу тако што је повукао захтев за иселење, а као вредност предмета спора ради стицања без основа означао износ од 970.292,00 динара, о ком захтеву је одлучено првостепеном пресудом донетом 21.12.2020. године. Другостепена пресуда донета је 20.05.2021 године.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...87/18), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Како је поступак у овој правној ствари започет подношењем тужбе дана 26.05.2008. године, дакле пре дана ступања на снагу важећег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11...18/20), то се у овом случају примењују одредбе ранијег ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Једини изузетак од примене овог правила садржан је у одредби члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), која се односи на новчану вредност за оцену дозвољености ревизије. Према наведеној одредби ревизија

је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Имајући у виду да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена. Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена одлука, али налази да наведено не води другачијој одлуци с обзиром да Законом о парничном поступку који се у овом случају примењује ревизија није дозвољена у случају преиначења.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**